

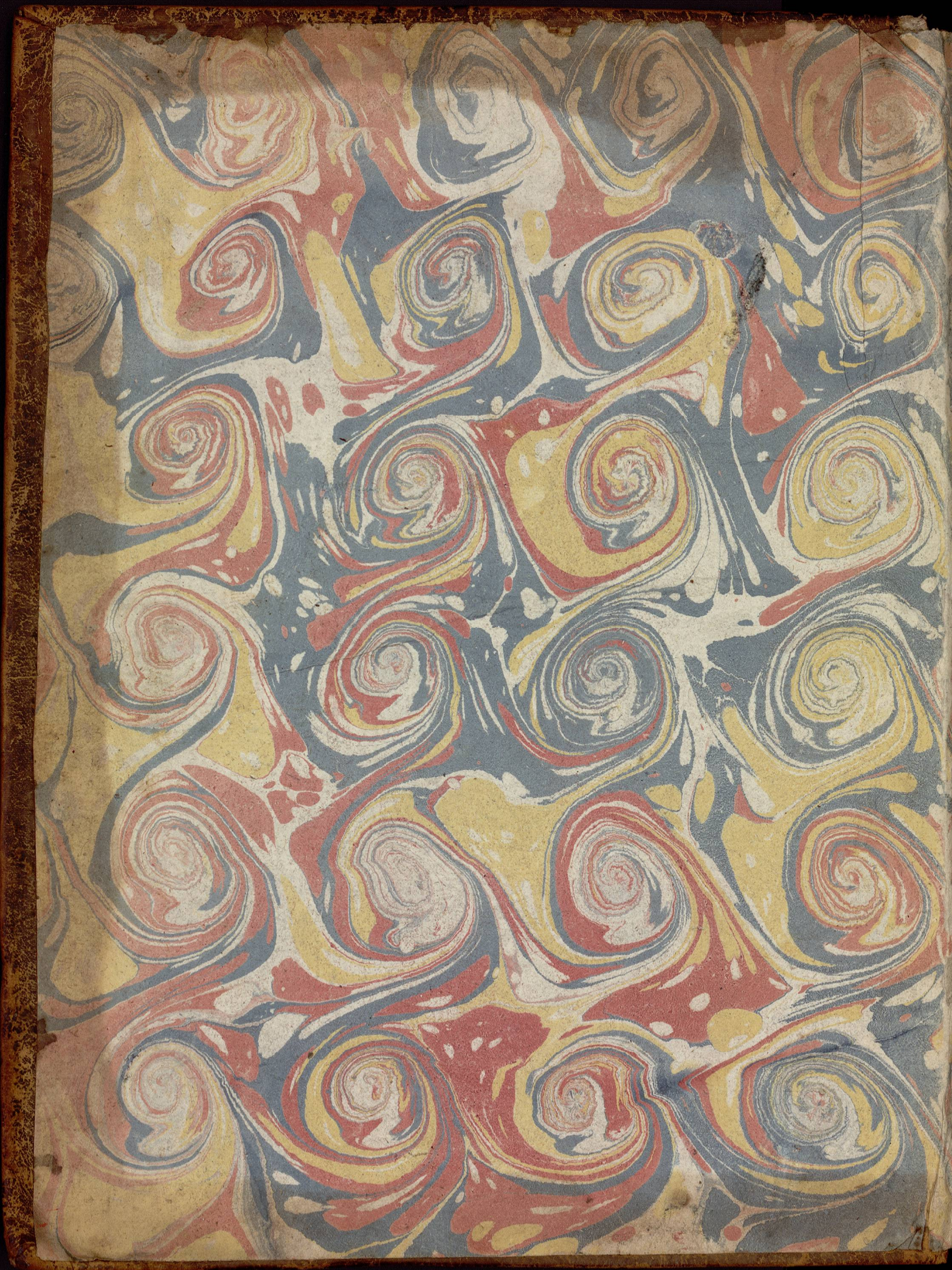
RECUEIL
DE
VERS

DE L'ONNI
E

DE L'ONNI
E

DE L'ONNI
E

DE L'ONNI
E

UNIVERSITÉS DE PARIS
BIBLIOTHÈQUE DE LA SORBONNE

13, RUE DE LA SORBONNE - 75257 PARIS CEDEX 05
TEL : 01 40 46 30 27 - FAX : 01 40 46 30 44

Inv.

SIGB

Sibil

SU

Cote

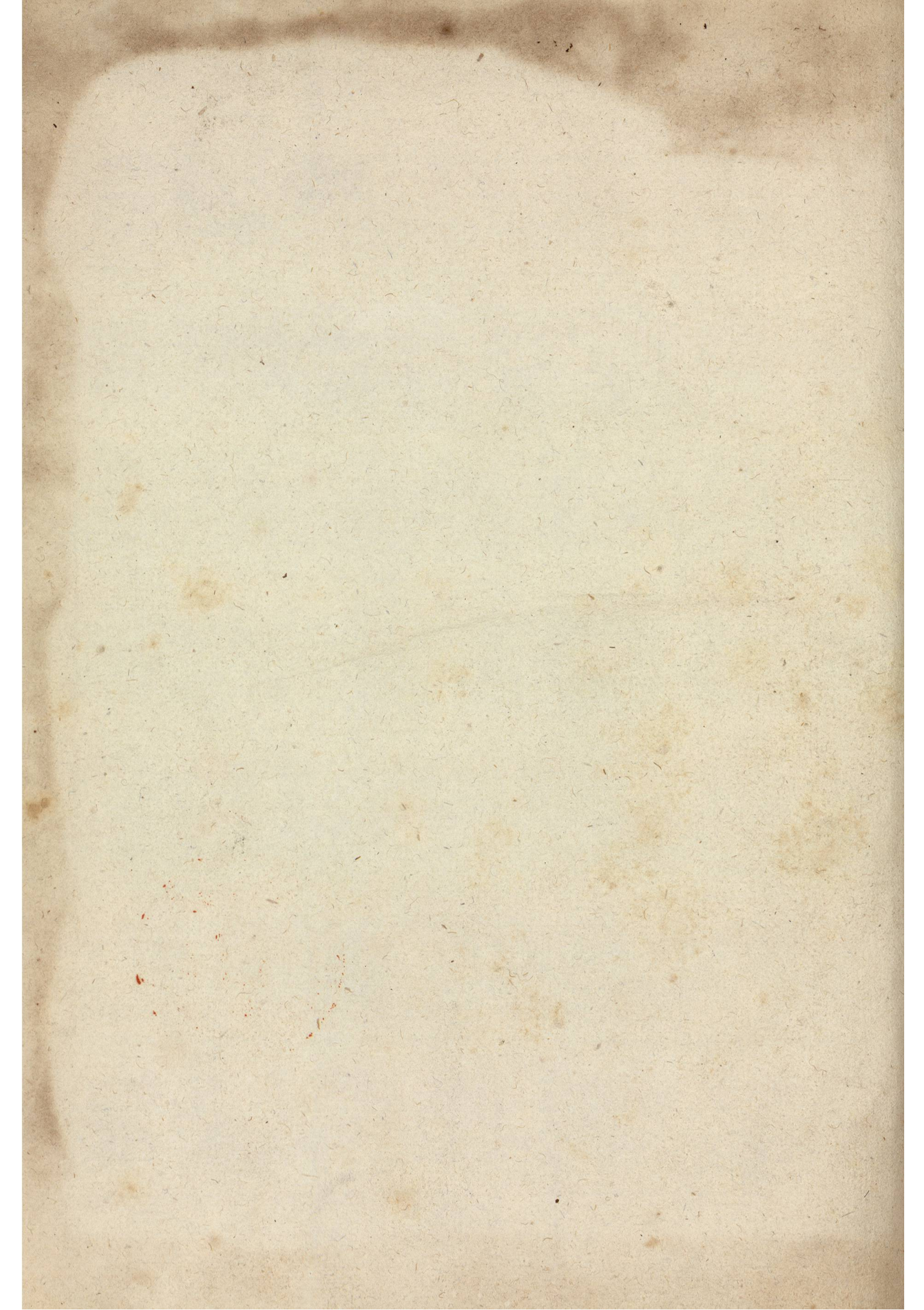
U 65 in-4

1153320433

H. F. u. 65.

~~D. X. 58.~~

N. II. 55 pièces

titre

Recueil

de

vers

de l'Université

E

à relier en veau

Table générale des pièces contenues Dans ce Volume

1. Du Boulay (P.E.) Illustriss. archiepiscopo Paris. restitutam in integrum salutem gratulatur.
2. Cathedra Roennex ab Jo. Roenno, Rotomagensi, nuper Lutetiae fundata, ed uno in collegio sodalitiq; Sorbonae locata ad Splendidiss. Pic. Viridum.
3. Lenglet (de) Regiae musae Sereniss. Delphino Xerium.
4. Lignières (de) De triumphali regis ed reginae ingressu in Urbem Oratio panegyrica.
5. Sonnet à l'occasion du Panegyrique du Roy, prononcé par le recteur de l'Université de Paris, sur les rimes proposées par l'Académie de Choloze.
6. Lenglet (de) Illustriss. Ludovico Phelypeaux de Pontchartrain Carmen.
7. is Magistri Antonii Baingues Bellovacii academici Parisiensis Apotheosis.
8. is In librum Joannis Quintinii De Cultu hortorum ex Gallico C. Perrault.
9. Illustriss. Viro Joan. Bapt. Colbert Schola Harcuriana Suplex.
10. Brodeau (J. S.) Ad Illustr. abbatem Lud. Claudium De la Chastre, cum Theses philosophicas propugnaret. Ode.
11. Herson. M. A. Sereniss. principi F. A. abbati a Lotharingia theses philosophicas defendenti Carmen.
12. Fleury (J.) Ad Illustriss. abbatem h. C. Du Cambout de Coislin theses philosophicas pro laurea artium in Regia Navarra defendentem 1682. Ode.
13. Dufour (G.) Illustriss. viro M. Le Cellier cum nobiliss. ejus ex filia nepos L. d'Aumond de Villeguier Theses philosophicas propugnaret in collegio Harcuriano. Ode.
14. Huillard (J.) Luxemburgica ed ultima expeditio
15. Cornbard (A. L.) Lessus in Obitum M. Le Cellier.
16. Rollin (C.) Ad Illustriss. Virum F. M. Le Cellier Marchionem de Louvois cum ejus filius Camillus de Louvois, de Theocrito responderet Carmen.
- 16bis Bosquillon Imitation des français de la pièce ci-dessus.
17. Lengletius Ad Musam; cum J. Juvenius ad gratulandum ecclesiae Parisiensi de pastore novo eleganti carmine invitaret. Ode.
18. Lenglet (de) Regi anglorum Jacobo Carmen.
19. Matthieu L. Magnanimo heroi Luxemburgensi duci, novam expeditionem Belgicam meditante Victoriae Vaticinium.
20. Rollin (C.) Illustriss. abbati C. Le Cellier de Louvois cum Theses philosophicas tueretur.
- 20 Bosquillon à M. l'abbé de Louvois sur la Theses qu'il dédie au Roy. Imitation des Vers latins de M. Rollin. Carmen.

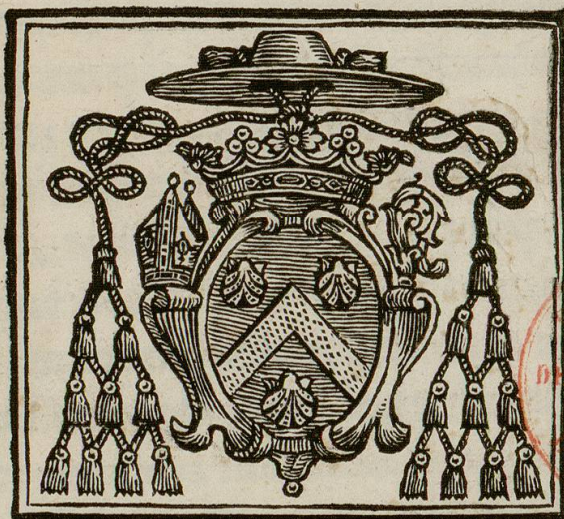
21. Rollin. (C.) Illustriss. abbati C. Le Cellier de Louvois, in tabulam ab eo regi dedicatam,
cum theses philosophicas tueretur. Carmen.
- 21bis Bosquillon à M. l'abbé de Louvois sur la thèse ~~qui~~ dédiée au Roy, Imitation des Vers latins
de M. Rollin
22. Mourain (H.) Ludovico Magno, cum ei post expugnatum Namurcum illustriss. abbas C.
Le Cellier de Louvois, theses philosophicas dedicaret. Ode.
23. de Bailly. (L.) Illustriss. henrico Feydeau de Bron, carmen panegyricum.
24. Couvilllard de Laval. (J.) Musae Marchionae Doctiss. et clariss. D. Joan. Couture hendecasyllabi.
25. H. L. In Ludovici magni orationem panegyricam quam dicebat Alexius Artus. Carmen.
26. Ogervias (Dom Jer.) Traduction d'un poëme latin fait à la gloire d'Armand Gaston abbé de Rohan
de Loubisse à l'occasion du panegyrique de Louis le Grand par Firot.
27. us En second exemplaire.
28. Lenglet (de) Montes expugnati.
29. Firot. Clarissimo Viro Jacobo Leullier Carmen.
30. Firot Ornatisimo Claudio Leullier carmen.
31. us Doctissimo et ornatisimo Viro C. Rollin carmen.
32. C. F. S. Clarissimo Viro D. J. Couvilllard phalencus.
33. Firot. Clarissimo Viro D. D. Salomoni Trioux. Carmen.
34. Ecclesia parisiensis catulaunensem ecclesiam solatur de adempto praesule
querentem. Elegia.
35. Ad illustriss. L. A. de Noailles. Ode.
36. Symbolum heroicum.
37. Catulaunensis ecclesiae querelae post evectum ad sedem parisiensem illustriss.
L. Ant. de Noailles. Elegia.
38. Pestel (C.) Saeculi ultimi prosopopoeia.
39. us La description du dernier siècle.
40. us Jacobo Secundo Magnae Britanniae regi Mausoleum.
41. id Ekreni.
42. us In obitum sereniss. Philippi Borbonii aurelianensium ducis epigramma.
43. us Ad sereniss. principem D. Franciscum Rakotzy Dynastem Daciae, Carmen.
44. us D. O. M. Rhythmus.
45. us Ad nobilem et eruditum abbatem Petrum de Berulle cum publicas ac
universa philosophia theses propugnaret in Cardinalitio, Ode.
46. us In Statuam regiam equestrem epigraphae.
47. us Ad Rectorem. Ode.

48. L. R. E. T. Orangius dictis, factisque Cassus. Ee gallico Seraphini Regnieris.
 49. Reverendiss. Car. Franc. Maurino. Ode.
 50. In Miserrum grammaticum cui efflagitanti sua divina opera erudita, tersa, polita, aurea dederat D. D. Nicolaus Boileau Despreaux. Variorum epigrammata.
 51. In reditum Philippi V ad Hispanias. Ode.
 52. Pestel. (P.) ad Illustriss. Virum D. Nicolaum Desmaretz cum nobiliss. abbas Petrus Desmaretz ejus filius theses philosophicas palam propugnaret. Carmen
 53. us ad Illustriss. Virum D. Nicolaum Desmaretz, cum nobilis et eruditus abbas Petrus Desmaretz ejus filius publicas de universa philosophia theses propugnaret in Cardinalio. Dialogus philosophia, Rhetorica Trama.
 54. us
 55. us Triumphus astreae, seu mariae Adelaidis augustae pacificae in Galliam adventus. Ecloga.

ILLUSTRISSIMO *N. u. 23*
ECCLESIAE PRINCIPI
DOMINO D.
HENRICO FEYDEAU
DE BROU,
AMBIANENSIVM EPISCOPO,
*In solenni suæ Diœcesis lustratione Collegium Mondiderinum
suâ præsentiâ cohonestanti,*
CARMEN PANEGYRICVM.

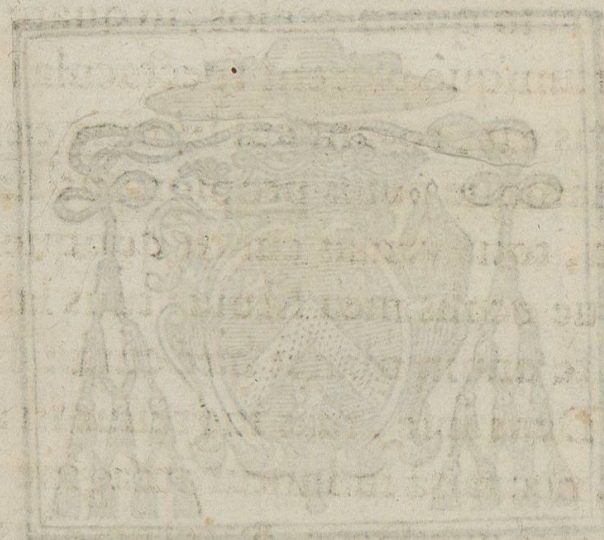
AMBIANI,

Typis G. LE BEL, Regis & Collegij Typographi,
sub Signo Pistilli aurei.

M. DC. XCIII.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
HENRICO FAYDRAU
DOCEBIBRIOLU
HENRICO FAYDRAU
LIBRARY
HENRICO FAYDRAU
LIBRARY

CAK MRE - P AVE O Y R T C U M
F O R E A M X T U M D A T A R I A N I N T E R I T I S
V I R T U T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
G U I S O L I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
G U I S O L I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
S E D A M A R I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
I N C O M M U N I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
T O U S C O M M U N I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
D I M O N I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
V I R T U T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
A L I Q U I D A G N O S C I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
V I R T U T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
S E D A M A R I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
I N C O M M U N I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
T O U S C O M M U N I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
D I M O N I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
V I R T U T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O
A L I Q U I D A G N O S C I T A T I S C O M M U N I T A T I S C O N T R I B U T I O

REGIA & COLLEGI Typographi
M. DC. XCII

ILLUSTRISSIMO
 ECCLESIAE PRINCIPI D. D.
 HENRICO FEYDEAU
 DE BROU,
 AMBIANENSII EPISCOPO,
 CARMEN PANEGYRICUM.

O POMPAM æternis dignam quam litera fastis
 Inferat! in quam oculos, in quam sua conferat ora
 Virtutis cuicumque placent spectacula! dignam
 Cui sol lentus eat, coëant cui lumina cæli
 Omnia, quàmque polus propioribus hauriat astris!
 Sed dignam, totis venias cui tu quoque tandem
 Incumbásque oculis mea Musa: tuus labor ille
 Totus erit, te unum manet hæc cura: Ecce FEYDEUS
 Dîs mixtus Deus ipse, tuas ingressus in ædes.
 Verum est, nec falsâ luduntur imagine sensus:
 Aspicio agnoscóque Deos, & cernere fas est
 Varibus. O quanto Heroëm Divi agmine stipant!
 Sed dum hæres oculis, & nusquam lasa tueri
 Illius ex Vultu pendes, avidísque retractas
 Pectoribus, quæ tot miracula cernis in uno:

A

Interea concede tuo Regina Poëtæ
 Facundum os, omnesque tuas in iusta Sorores
 Carmina quæ sint digna Viro, cui solvere pennas
 Fama suas metuat; tantæ nam culmina laudis
 Fatidicos vincunt latices. Transmigrat avorum
 Scilicet in sobolem virtus; nec debuit ille
 Esse alius, qui principium vitæ hausit ab illis,
 Tantas quæis animas afflavit purior æther;
 Cui laudum stimulos acres sub pectore versat
 Pulcher & illustris Sanguis, gente haustus ab illâ,
 Quæ recto firmis semper radicibus hæsit.
 Hinc nempe est animi tanta illa in culmine tanto
 Temperies; hinc acre illud, tantum illud honesti
 Et veri studium; nix hinc illa inclyta morum,
 Junctusque ingenii simul æmulus ardor olympo;
 Hinc illa est secura sui, generosaque virtus,
 Et sine labe fides; hinc pectora nescia flecti
 Nec prece, nec pretio; mens hinc illa ardua, rerum
 Et fati domitrix. His moribus antè fuerunt
 Quotquot clara tulit domus ipsâ ab origine; quotquot;
 Nusquam interruptâ serie, complexa F E Y D E O S;
 E cælo lapsum, magnûmque in secula nomen!

Non refero notâ clarum virtute parentem,
 Dignum heu! perpetuum bona quem servasset in ævum
 Atropos, egregium meritis magis omnibus unum;
 Curia quem rerum columenque, decusque suarum
 Sensit, & æternis celebrabit Gallia chartis:
 Astruit ipsa fidem sibi res non indiga lucis.

Tantarum generis series fastigia laudum
 Suppeditat. Verum propriis insignibus ingens

Irradias,

5

Irradias, alio nec fers à fidere fidus.
Inde tibi toto probitas notissima Regno
Emicat, ascitisque polum superevolat alis.
Hinc sese sacris doctrina probata Lyceis
Exerit, & dominam complet fulgoribus urbem.
Indescripta tuæ dum per præconia laudis
Efferor, innocuæ repetens exordia vitæ
Undique diducto virtus ora aurea velo
Expandit, nimióque animum splendore laceffit.
Et sincera fides, & primi conscia veri
Religio tollunt niveos ad sidera mores.
Præterea nullis unquam fucata venenis
Simplicitas, totóque inscripta modestia vultu,
Et lethi sola imperio sapientia major
Inclýta nobilitant magnæ sacraria mentis.
Innumeris sese comitem virtutibus addit
Nusquam præteritis cessura scientia seclis.
Indefessa cies in verum pectora, paucis
Cognita sacrorum mystis indagine doctâ
Sedulus exploras, & in observata latentum
Semina perrumpis rerum, quæ sæpè retusas
Eludunt rimantum acies, temerariâque arcent
Lumina, promeritas ausu pendentia pœnas.

Te nempe à terris pulcherrimus abstrahit ardor
Præpete libratum pennâ, pérque orbibus orbes
Implicitos intras magni penetralia cæli.
Cernis ibi Triadis non enarrabile numen,
Quod sese furvo nebularum involvit amictu,
Attonitósque sacris animos terroribus implet.
Inspicis ut nullas patiens essentia metas,

Nescia discindi, terno diffunditur usque
 Supposito, nullam Monadis passura ruinam.
 Prospectas toto veluti sublimis ab ævo
 Nascitur ingenito soboles æquæva parenti,
 Assiduo generanda fatu; pulcherrima Patris
 Effigies. Miraris uti supremus ab uno
 Principio spiratur amor: dum nobile germen
 Inspectans adamat genitor: sobolésque vicissim
 Non impar, in fiderei præcordia Patris
 Ingerit assiduas redamanti corde favillas.
 Post indescripti veneratum numen amoris,
 Cernis uti meritæ natura obnoxia morti
 Artificem complexa suum natura, perenni
 Fœdere, divino iussa est insistere fundo.

Ista vides, totúmque animo complexus olympum,
 Ardua suspenso referas oracula mundo,
 Afflatus propiore Deo poscentia reple
 Pulpita, funestámque paras sarcire ruinam,
 Quam peperit furiale scelus. Jacet ilicet omnis
 Antiquæ probitatis honos, & nomen inane
 Relligio, totísque infestant crimina terris.
 Imprimis pulchro perstringit lumina fumo,
 Vertice sed frustra tentans contingere cælum
 Ambitio, & præter laudem nullius avaras
 Illudit sine more animas. Inglorius exin
 Ardor, adorato penitùs se destinat auro,
 Et per continuos olli quos reddit honores
 Fit reus. His comes it monstris malè suada voluptas,
 Et solis fucata dolis adrepat, & ignes
 Ventilât, & primis placitura incendia flammis.

Sic Stygiæ blandis pestes bellantur in armis.
 Stas contrà, notis offers castra obvia castris,
 Infandas vitiorum acies, inhonesta retundis
 Agmina, & attrito ditem Devincis averno.
 Ac veluti sacris transcriptus ad æthera fastis
 Martius Ifacidûm ductor non milite muros
 Cingere, & effractis perrumpere in oppida muris
 Assuerat, doctus breviora laceffere bella.
 Namque ubi Tyrrhenos bellatrix buccina cantus
 Ediderat, versis fidebant mœnia pinnis.
 Eminùs è sacris expugnas perfida rostris
 Corda, laceffito per te reddenda Tonanti.
 Eloquio pollente viges, quaterisq̃ue, quatisq̃ue,
 Erumpuntque tuis inopina incendia verbis:
 Ceu caderent gravidis elisi nubibus ignes,
 Torquerentque vagæ sinuosa volumina flammæ.
 Ut primùm doctis assueta Lutetia linguis
 Te divina suis referantem arcana Colonis
 Audiit, eloquii raros mirata lepores,
 Et rerum pondus non eluctabile, cunctis
 Antetulit, quibus arcani non indiga veri
 Copia, fidereique fluunt è pectore rores.
 Ipse etiam dominas Regni qui flectit habenas
 Audiit orantem Princeps, dixitque supremas
 Esse tibi fandi veneres. Dicentis ab ore
 Suspensi Luparæ Proceres, stupuère professi
 Te cunctos dulci eloquio prævertere mystas.
 Tantarum effundam laudum ut fastigia, paucis
 Plurima complexus, simul indoctosque, peritosque,
 Afficit auratæ victrix opulentia linguæ.

Ergo age dum sacro radias perfusus olivo
 Jam medicas adhibere manus ad vulnera Pastor;
 Jam malè fœcundas scelerum pervellere fibras
 Perge, age. Quippe tibi sese explicuère merenti
 Divitiæ Superûm, & plenis undantia rivis
 Munera, quæis primo possis percellere pulchro
 Depressas errore animas, & merfa caducis
 Pectora, calcato penitùs divellere mundo.
 Namque ille es, validis cui personat ardua verbis
 Suada, Pericleas dedignatura procellas:
 Ille es, cui magnos probitas patefacta per actus
 Emicat, æternos inter mansura nepotes.

Talia jactabam, Vir maxime, jamque parabam
 Artifices plectro digitos melioribus ausis
 Quàm priùs, atque in te nil jam vulgare videbar
 Concepisse animo; cùm me, Musisq̃ue negatis,
 Pectinéque erepto, cœpto desistere jussit,
 Tàmque alto vetuit Dea me committere cælo.

Exili quid tu vectus super alta phaselo,
 Quid tentas, inquit, spatio à te distita tanto
 Carmine sectari, majoráque viribus audes?
 Fallit te incautum tantis conatibus impar
 Vis animi, non est citharæ, fidiúmque tuarum,
 Non oris mortalis opus quod suscipis, éstque
 Altius humano. Vox quàm multa hæctenus ivit
 FEYDEI in laudes, & ab omnibus ivit, ab illis
 Quos non vulgari dignatur carmine Phœbus,
 Quàm frustra semper! quoties pennâ auspice, laudum
 Creverunt moles, aggestis molibus auctæ,
 Quæ facerent ad summa viam! quotiesque superbus
 Nequicquam

Nequicquam labor indigno conamine cessit !
 Ergo FEYDEO si quid modò nomine dignum
 Concipis , aude aliquid majus , conare quod unum
 FEYDEO dignum est , aude ipse filere , quod usque
 Tam malè cantatur , chely non pulsanda nec ore
 FEYDEI virtus. Non si sparsum undique laudum
 Quodcumque est , blandæ non si quod vocis ubique est ,
 Quidquid adulator reperit , conjungis , & unam
 Aggeris in vocem , quicquam virtutibus istis ,
 Hócque Herôe sonas dignum ; merita ardua dignè ,
 Humanos egressa modos miracula , dignè
 Jam loqueris , si quod sit ubi demum irrita vox est ,
 Officiûm vocis tacita admiratio præstat.
 Cernis , ut Heroëm circum alta silentia stipent ,
 Quacumque os , linguâmque ferat ? veneratio linguas
 Alliget , & præter virtutem cuncta filescant ?
 Crede in FEYDEI laudem minùs omnia possunt
 Carmina , quàm si fixa sacer stupor occupat ora.

Huc solis ades ergò animis ; mirarèque (nam quid
 Jam superest aliud ?) mores in culmine tanto
 Tam faciles ; mentem , quâ vix excelsior ulla est
 Virtute & meritis , animûmque futura potentem
 Cernere , & implicitos nexus evolvere rerum ;
 Semper idem , nullisque adeò superabile curis
 Pectus , & in tantâ turbâ : tanto agmine rerum
 Par cunctis semperque sibi : sic ipse receptos
 Vix sentit Nereus fluvios , nec plenior alveo
 Hinc se effert , fluviiis seseque capacior ipso.
 Sed mirare virum distentum pectora rore
 Socratico ; quidquid sapuit benè porticus olim ,

Et quidquid Samiæ docuere silentia linguæ
 Callentem & facilem, vix mille laboribus haustum
 Sollicitos, inter Musas, deponere vultus,
 Tàmque meis facilem sese concedere votis.

O quantus nostras, quàmque expectatus in ædes
 Gressum infers Præsul! quàm sæpè recurrit imago
 Hactenus illa tui, menti obversata diésque
 Et noctes inter, vultus vota irrita semper
 Conspectusque tui, cuius mihi copia nunc est
 Facta, exoratis tandem feliciter astris!

O quàm te aspicio (Divum certissima proles)
 Amplectorque lubens! ô quàm juvat ora tueri,
 Atque haurire illos, illos mea numina, vultus!
 Numina quæ dum grata, mihi nascentur eunti
 Sub pedibus violæ, fulgebunt candidiores
 Et sine nube dies. Etenim promiserat olim

* Sacri
 Consistorij
 Comes or-
 dinarius,
 Præfuit
 nostri A-
 vunculus,
 & Mœce-
 nas noster.

* R O U L L E R I U S de gente suâ labentibus annis
 Exoriturum aliquem, sed qui mihi proprius esset,
 Quisque mihi curas, mihi qui sua fœdere certo
 Otia sanciret; nec me spes vana fefellit.
 Quid tu igitur quereris, censor nostri improbe secli?
 Damnatas virtutis opes, dominoque favori
 Posthabitas, turpi semper sordere repulsâ,
 Et totâ tellure premi, dum se altiùs effert,
 Et toto fruitur victrix ignavia cælo.
 Est & adhuc, ubi sint soli sua præmia laudi,
 Sunt quibus una litet virtus, quorumque perennes
 Divus honos solis meritis operatur ad aras.
 Longè extra tam fœdæ habitant commercia pestis,
 Quam quereris sparso nimium serpsisse veneno,

Cælo haustæ mentes, animæque affinibus astris
 Congeneres; longè illa extra commercia degit
 Virtutum Antistes, nitido minùs inclytus auro
 Quàm meritis; pietas quo jam-pridem auspice, nostris
 Regibus, & toti didicit consuefcere Regno,
 FEYDEUS, tristes hâc tempestate Camœnas
 (Expertus loquor, & quod postera secula nusquam
 Credent) respexit, quamvis non antè rogatus.
 Ergo stupete boni omnes, si nondum est stupor omnis
 Consumptus. Mihi si superest post funera sensus,
 Vivus apud tumulum reperam tua munera, Princeps,
 Méque meus memorem sentiet esse cinis.
 Si quid & in tumulto volet hæres scribere, scribet:
 Hæc tumulo HENRICI debitor ossa dedit.
 Hic mihi nam satis est titulis pro pluribus unus,
 Unus & hic posthac nominis instar erit.
 DEBITOR HENRICI mutato nomine dicar,
 Nomine qui patrio BALLIUS antè fui.

IN EFFIGIEM EJUSDEM ILLUSTRISSIMI
 ECCLESIAE PRINCIPIS.

QUI legitis & stupetis, hîc sistite oculos,
 Et FEYDEUM ipso in FEYDEO quærite.
 Nam FEYDEUM non decus, non dignitas,
 Orisq; species illa, sed fandi potens,
 Ingentis opifex famæ, & illex cordium,
 Tradúxque pulchri nominis, sed mentium

Flexanima lingua, quâ caret pictus, facit.
 Hâc ille vivit atque spirat maximè,
 Quâque ille loquitur parte, **FEYDEUS** est.

Canebar

L. DE BAILLY, Socius Theologus
 Domûs Cardinalis, & Gymnasiarcha
 Mondiderinus.